

Η ΚΡΑΝΟΥΛΑ : ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΙ' ΕΝΑ ΑΙΝΙΓΜΑ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΛΕΞ. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Α'α' τὸ προηγούμενο)

Τέτοια παραπάνω ότι από πληροφωρίες που είχα τόσο από τα κρησάκια που άντερα, όσο και από άλλους συγχωριανούς μας παλιούς, νομίσματα και τέτοιες παραστάσεις βρέθηκαν και στην περιοχή γιά την οποία μιλούμε. Μερικά βέβαια ήσαν τά χρυσά. Οι περιγραφές που μου έδωσαν έκαναν συνέκλιπταν όλες με από τις που άναφερα παραπάνω. Όλοι τους, δυστυχώς, δέν μπορούσαν να πουν συγκεκριμένα άν έχει κανείς στα χέρια του τέτοια νομίσματα. Έτσι, καθώς δέν ξέρουν την επισημονική τους όδια, πρέπει να υποθέσουμε ή ότι χάθηκαν ή ότι κούληθηκαν κακήν κακώς από τους καλύτερους κατοχούς των (*) ή

(*) Έδώ και αρκετά χρόνια τρία τέτοια νομίσματα πούλησε στην Καρδίτσα ένας χωριανός μας με έθνομήκητα δραχμής τὸ ένα. Τά βρήκα σε χωράφι του κοντά στην εκκλησία του 'Αγίου Νικολάου.

τέλος, ότι κάπου θα βρίσκονται παρακαταμένα. 'Ας ελπίσουμε ότι ή περιοχή κατά άκόμη στα σκαλίσματα της (**) και άλλα τέτοια και

(**) Σε μία συζήτηση μου με τὸν Χρήστο Σδρόλια του Βασιλείου (Μπαλατσού) μου είπε ότι όταν άνοιξαν τὸ ποτάμι, αυτό που ξεκινάει από τὰ Κατσιούρια, περνάει τὸ Φράγκ και φτάνει στην Καρδίτσα. Δέ θυμάται τὸ όνομα του, στις Φτέρες, σὲ μικρή απόσταση άπ' τὸν 'Αι-Λιά τὸν Φραγκιάτικη, ή φαγμένα τρέβηξε με τὸν κουβά, καί με τὰ άλλα χρώματα ένα έγχειρίδι, που ήταν γεμάτο με τέτοια παλιά νομίσματα. Κατά τὴ μαρτυρία που ήταν και αὐτός εκεί. Τά μαζεύει ε χειριστή του μηχανήματος. Μάλιστα τον πρότεινε να πάρει και ε ίδιος μερικά. Αὐτός, μικρό παιδί τότε, δίστασε και δέν πήρε κανένα.

δη με τὴ βοήθεια της Αρχαιολογίας σκαπάνη θα έρθουν μία μέρα στο φως, γιά να μάς μιλήσουν σ' όλη τους τὴν αὐθεντικότητα γιά τὸ αίνιγμα που κρύβεται στους άγνωστους άκόμη τάφους και στις άφωτες σὲ μάς πέτρες. 'Από τις πληροφορίες τους πάλι

ΜΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

Διαβάζοντας με περιέργεια τὸ 5ο φύλλο τῆς εφημερίδας τὰ «Κανάλια», είδα εκεί μία όραία περιγραφή γιά τὴν «Κρανούλα» του καθηγητή κ. Γιωτόπουλου. 'Ας μάς συγχωρήσει ὁ κ. Γιωτόπουλος θά του κάνω μία διόρθωση : Στὸ σημείο αυτό που είναι τὰ λιθοκίτσια θεμέλια, εκεί στὸν Γαϊτζουρα, ήταν δυι και πούλ μακριά, τὸ χωριό ΡΑ-ΖΙΑ που ίσως νά καταστράφηκε ἀπό επιδημία χολέρας και έκτοτε οί άναπομειναντες τῶ-βισον στο μοναστήρι της Κορώνης, και έκεινο με τὴ σειρά του τῶβισον σὲ αὐτὸ τῆς Αγίας Τριάδος ποδώνι κάτωθεν άπ' τὸ Βουκέλι. 'Ο παππούς μου πού-ζησε 106 χρονών και πέθανε ἀπὸ 1930 τὸ τέλεγε αὐτά, ε πατέ-ρας του προσεκοινωνιατικῶς έρ-χόζονταν εκεί με δέκατο ὑπέρ του μοναστηρίου, γιὰτί ήταν κάτοικος Ραχωβίτσας (έξ' ὄ-και τὸ ἐπιτόμας) και τὰ προ-έινε του ἀποθῆκευ εκεί σὲ αὐ-τὸ σπῆτια. Αὐτά κατά τὴν ἐπανάσταση οί Τούρκοι τῆκαψαν γιὰτί φοβόνταν και αὐτοί, σὲ χωριό Φράγκο ήταν τουρκικές οικόγεινες, έξ' ὄ-και τὸ λαί-κό : 'Αν δέν έχεις δουλειά περ-να άπ' τὸ Φράγκο, όποιος περ-νούσε έβρισκε τὸ μπελό του και 'Μιας άπ' τὰ μικρά τουρκείκια. Συνεπῶς ὁ κ. Γιωτόπουλος ἀς άρνησθῆ και αὐτὴ τὴν πλευρά. Βόχεριστὸ γιά τὴ φύλαξη **Θωμάς 'Απ. Ραχωβίτσας** 'Αγιος 'Ανάκιος 16/2/1981

Σὲ άλλο σημείωμά μου θά σὲς περιγράψω γιά τὸ Δῆμο (Λή-σταρχο) ποδταν άπ' τὸ χωριό μας και έπνιξε ένα τουρκάκι σὲ πηγάδι σὲ Φράγκου.

συνάγεται ότι τὸ μέγεθος τῶν νομισμάτων ήταν περίπου ίσο με τὸ μέγεθος τῆς δικῆς μας δραχμῆς. Η πόρρα με τὴν περιεγραφή ήταν πάρα πολὺ ὀμορφη και τὸ ἄλογο ἐπίσης ήταν μία όραία ἐξόγλυφη παράσταση.

Έκτός όμως από τὰ νομίσματα, τὰ δακτάκα, τὰ θραύσματα τῶν κεραμιδιῶν, τούς μεταλλούς ογκόλι-θους, που βρίσκονται τῶρα σκορ-πιόμενοι στὴ γύρρ από τὸ εἰκόνη-μα περιοχή και σὲ απόσταση από αὐτὸ μέχρι τριακόσια μέτρα, θά πρέπει νά αναφέρουμε και τὰ πηλί-α, που μέχρι καλύτερα έβγαι-ναν κατά τὸ δρώμα και έβγαιναν ξεκινώντας από τὴν πηγή τῆς Κρανούλας, σήμερα είναι βρυσσῶς τὸ εἰκόνημα περίπου.

Τέλος πρέπει να γίνει λόγος γιά τὸ τεῖχος, τὸ ὁποῖο τὴ ίχνη πα-ρακολοῦθουμε σὲ αρκετὴ απόσταση στην κορυφογραμμή τῆς Λοφοσει-ράς, δεξιά καθώς περνούμε τὴ χα-ράδρα, μπαίνοντας στὴ Βενεσιώτικη περιοχή. Είναι σήμερα οί πέτρες, οί περισσότερες μαζεμένες σὲ σω-ρούς, άπό και τὰ θεμέλια είναι εἰ-

διάκριτα σὲ αρκετά σημεία. 'Εξάλ-λου ένα μεγάλο μέρος ἀπὸ τις πέ-τρες τὸυ τείχους πρῆκει να τις πῆ-ρουν και να ἔκτισαν τις κοντινές οικόδομες. Δέ κατορθῶσα να δια-πισώσω άν τὸ τεῖχος έβγαινε ἀπὸ τὴ μία άκρη τῆς Λοφοσειράς ὡς τὴν ἄλλη, ἠλαδὴ στην ψηλότερη κο-ρυφή ὅπου πρόσφατα ή ὑδρογραφί-κη ὑπηρεσία ἔκτισε ένα τοιμεντένιο ὀβελίσκο. Αὐτὸ θά μάς βοηθήσει πολὺ νά ἐντοπισῶμε άν ή πόλη ἐντεινονταν ἀνατολικά ή δυτικά ὀπὸ τὸ τεῖχος. Προσδοκῶ βέβαια ἔχω σχηματίσει μία γνώμη. Δέ θά ήθελα όμως νά διακινδυνέω και νά δια-τυπώσω, κλήρω, κροτὸν νά συγ-κεντρωθῶν περισσότερο και ὑπε-θυνότερα στοιχεία. Καί αὐτὸ, φυσί-κά, θά γίνει σὲ τὸ μέλλον και ἐφόσον θά κινηθεῖ ή διαδικασία με μία νά ναφορά στην Αρχαιολογική 'Υπῆ-ρεσία τῆς Λάρισας, ὅπου διοικητι-κά στὸν τομέα αὐτὸ ὑπαγομάστε.

Ύστερα λοιπὸν ἀπὸ όλα ὅσα ἐ-θέσαμε σὲ σύντομο αὐτὸ ἄρθρο μου νομίζω ότι βγαίνουν εὐκολα τὰ παρακάτω πορίσματα και συμπερά-σματα :

1. Η περιοχή μας παρουσιάζει ένα μεγάλο ἐπιστημονικὸ ἔνδι-αφέρον, ἔστω κι' άν δέν ὑφώνονται μεγαλόπρεπα οικόδομη-ματα σ' αὐτή. Κρύβει κατά πάσα πιθανότητα ένα μυστικὸ, πὸν με λίγα σχετικά χρήματα ή 'Αρχαιολογική 'Υπηρεσία με τὴ γνώση και τὴν πείρα τῶν ἐιδικῶν ἀρχαιολόγων τῆς θά μπορέσει νά μάς ἀποκαλύψει. Τὸ μυστικὸ οὐσιαστικὰ συνί-σταται στὸ ποιὸς στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ήταν οί πόλεις, πὸν στήθηκαν και ἀκμασαν σ' αὐτὴν τὴν περιοχή ἀπὸ τὰ πρῶνάρια χρόνια ὡς πρόσφατα, τὸν 18ο ή 19ο αἶώνα, που κἀνάρι νά ἐγκαταλείφθηκε ἀπὸ τους τελευταίους κατοίκους τῆς γιά ἀγνωστὴ ὡς τὴν ὄρα αἰτία.
2. Τὰ στοιχεία που ἔχουμε στὴ διάθεσή μας δέν είναι ἀσφαλῶς ἀρκετά γιά τὴν ὄρα. Είναι όμως ἔπαρκῶς ἱκανοποιητικά, ή ὁποία παρακινήσουν τους ἀρμοδίους σὲ μία ἐπιτοπία έρευνα, ή ὁποία βέλωνται νά πιστευῶμε ότι δέν ἔ' ἄρρηξη και γίνει.
3. Η ἀναφερὸ και ἄλλων τοποθεσιῶν, ὅποι βρέθηκαν κάβε εἰδους ἀρχαιοτήτες, πρόσφατα ή παλαιότερα, πρέπει να ὀ-δηγησει στην ἐνέργεια νά γίνεκαί σ' αὐτῆς μία συνδυασμέ-νη έπίσκευτ. και διερεύνηση. 'Ετσι θα καταστει δυνατόν, σε συνδυασμό και με τὰ γνωστὰ εὐρήματα τῆς Μητροπόλης, νά σχηματίσουμε μία πληρέστερη εἰκόνα τῆς ὀλης περιοχῆς και νά καταλήξουμε σὲ ἀκριβέστερα και θετικότερα συμπε-ράσματα. Καθόλου ἀπίθανο νά πρόκειται γιά τὴν ἴδια πόλη, τὴ Μητρόπολη, πού έφτανε ή ἔκτασή τῆς ὡς ἔδω, ή και γιά μικρότερους οἰκισμούς, πὸν θά ὑπάγονταν διοικητικὰ σ' αὐτὴν.
4. Συγχρόνως όμως με τὴν έπίσκεψη τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Υπ-ηρεσίας, ἀλλά και τῶρα και παράλληλα πρὸς αὐτὴν και μέλλον θά πρέπει νά κινητοποιηθῶν και ἄλλοι ἐπιστημονες τὸυ χωριῶ μας, τόσο γιά νά συγκεντρωσῶν ἀπὸ τους παλ-ιότερους και ὅσα ἄλλα στοιχεία πιθανῶς ὑπάρχουν κατατε-θειμένα στὴ μνήμη τους, ὅσο και νά ἀνατρέξουν σὲ κάθε δυνατὴ πηγή, ἀπ' ὅπου θά μπορούσαμε νά πληροφορηθῶμε ποιὸς ήταν οί πόλεις, που βρίσκονταν κοντά στὴ Μητρόπο-λη. Κυρίως αὐτὸ μπορεῖ νά γίνει τόσο πρὸς τὴν κατεύθυνση τῶν ἀρχαίων συγγραφέων (Παυσανῆς, Στράβωνα κλπ.), ὅσο και πρὸς τὴ νεώτερη ξένη σχετικά βιβλιογραφία. 'Ενας λε-πτομερειακὸς π.χ. χάρτης τῆς 'Αρχαίας Θεσσαλίας θά μπο-ρῶσε νά βοηθήσει πολὺ στὸ θέμα αὐτὸ. Καί
5. Μέχρι πὸν νά γίνει ή έπίσκεψη τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Υπῆ-ρεσίας και νά ἀναλάβει ή ἴδια τὴ φύλαξη τῆς περιοχῆς, θά πρέπει ή ἀστυνομική ἀρχή νά λάβει κατά τὸ δυνατόν δρα-στικότερα μέτρα, ὡστε τόσο οί περίοικοι, ὅσο και οί ξένοι νά μή μποροῦν νά σκάβουν και νά έρευνῶν ἀνενόχλητα ὀλό-κληρη αὐτὴν τὴν περιοχή. Προεκτείνοντας θά πρέπει να γίνων συνδυασμένες ἐνέργειες με τις ἀστυνομικές ἀρχές τῆς Μητροπόλης και του Μορφοβουίνου νά ἐπιτηροῦν ἀπὸ κοινῶ τὴν περιοχή, ή ὁποία περικελείεται προπάντων ἀπὸ τὸ Παλαιόκαστρο, τὰ Βενεσιώτικα ἀλώνια, τὴν Κρανούλα, τις Φτέρες και τὸ Φράγκο. 'Ο καλύτερος και εὐκολότερος τρόπος γιά τὴν ὄρα θά ήταν νά καταποτισθῶν οί ἀγροφύλακες τῶν περιοχῶν, ὡστε νά ἐπισκεπτοῦνται συχνότερα τις περιοχῆς αὐτῆς και νά καταγγέλλουν κάθε ὀποκτη κίνηση, πὸν θά πα-ρατηροῦν. Φυσικά, δέν θά μοῦ διαφεύγει τὸ γεγονός ότι αὐτὸ είναι πάρα πολὺ δύσκολο, τὴ στιγμή πὸν ή συζήτουμενη πε-ριοχή ἀνήκει σχεδὸν ὀλοκληρωτικῶς σὲ ἰδιώτες, ὀποῖοι δέ μποροῦν νά ἐμποδισθῶν και οὐτε ποτὸ θά ἐμποδισθῶν ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τῶν χωραφιῶν τους. 'Απὸ τὴν πρώτη μου ὀ-μας ἐπαφή με ὀρισμένους ἀπ' αὐτούς θέλω νά πιστεῶ ότι οί περισσότεροι με πιά ἀπλή, ἄλλα πλήρη και ἐπιστημὴ κατατό-πιση και ἐνημέρωση θά θελήσουν νά βοηθήσουν τὴν πατρίδα τους και τὴν ἐπιστήμη, ὡστε και προσκετικότεροι νά είναι, δταν ἀνακαλύπτουν κάτι. ἔστω και τὸ παραμικρότερο, μέσα στὰ χωράφια τους και νά μὴν τὸ καταστρέφουν και στὸς ἀρμοδίους παράγοντες νά ἀναφέρουν, δταν βρίσκουν κάτι τὸ ἔνδιαφέρον. 'Ετσι δέ θά φτάσουμε ξανά στὸ δυσάρεστο ση-μείο νά καταστρέφονται «τὰ τσ'καλάκια» τῶν τάφων, πὸν είναι ἀπὸ τὰ μοναδικότερα στοιχεία, πὸν μποροῦν νά δια-λευκάνουν τὸ αἰνίγμα τῆς περιοχῆς μας.

Ὁμορφιές τοῦ χωριῶ μας

Ο ΑΗ-ΑΙΑΣ

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

1916-1917. 'Ηταν, θαρρῶ, ή πρώτη σχολική χρονιά που ἀ-φήσαμε τὸ παλιὸ σχολειὸ και πήγαμε σὸ καινούργιο. 'Ημου-να στὴ α' τάξη και θυμοῦμαι τὴ μεγάλη χαρὰ που δοκιμάσα-με σὸ ὄρωτο τότε κτίριο με τις τέσσερες μεγάλες αίθουσες, τὰ ὑψηλά παράθυρα, τὸν εὐρὸ διάδρομο και προπατών τὴν ἀ-πέραντη αὐλή με τὸν πλάτανο στὸ κέντρο ἀκριβῶς. Στὸ βάθος τὴν ἀπέντη αὐλή με τὸν πλάτανο στὸ κέντρο ἀκριβῶς. Στὸ βάθος πλάι στὰ ἀποχωρητήρια ὀ σχολικὸς κήπος μοιρασμένος γιά καλλιέργεια σὲ ὀμάδες μεγάλων μαθητῶν με μάς τους μι-κροῦς γιά καλλιέργεια σὲ ὀμάδες μεγάλων μαθητῶν με μάς τους μικροῦς τους βοηθούς των. Τῶρα θυμοῦμαι και νιώθω τὸ δη-μιουργικὸ έργο που γίνεταν τότε ἀπὸ τους δασκάλους μας σὸ φυτώριο αὐτὸ τῆς ἀγωγῆς. Οί δασκοῦοί μας, ὀ Σωκράτης Φα-σιανός (ή Σουκαρῆς ή Φασιανός), ὀ Κωστήκης Παπαγεωργίου (ή Κουστῆκης ή Παπαγεωργίου), ὀ Δημήτριος Παπανικολάου (ή Σαπηρίου), ὀ Λαμπρος Μισαοῦλος, ὀλοι με ὀρεξη, εργατι-κότητα και ὀπονηση, ασκῶνται τὸ παιδαγωγικὸ τους έργο κι εὐ-τυχῶσαν νά ἴδῶντε τους μαθητῆς τους, ἀπὸ φταγούς και συ-πολιτους τῆς εποχῆς, δημιουργημένους ἀργότερα καλούς ἀ-γροτῆς, πετυχημένους ἐπαγγελματιες και ἄλεκτους ἐπιστήμο-νας, ὀλους με ήθικό και πνευματικὸ ἐξοπλισμό. Κάθε πνευμα-τικὸ μέσο ήταν στὴ διάθεσή μας.

Παράλληλα πρὸς τὴ διδασκαλία τῶν αἰθουσῶν εἴχαμε τὸ σχολικὸ μας κήπο, τὴν ὄρωα γυμναστική μας στὴν κατάλληλη αὐλή μας με ἐπιδείξεις ὄρωαν σχηματισμῶν, τις γιορτῆς μας, τὰ τραγούδια σας (ἀκόμη διατηρῶ στὴ μνήμη μου τὴν εἰκόνα τὸυ δασκάλου μου Κ. Παπαγεωργίου που με τὸ βιολί του μάς μάθαινε τὸ τραγούδι τῆς εποχῆς «Βροντοῦ τὸ ὀρη τὰ βουνα έκει στὴν 'Ελασσόνα...».

'Ετσι σ' όλα αὐτὰ ήταν φυσικὸ νά ἐκδηλωθεῖ και ή πρωτο-βουλία, ἀπίθανη γιά τὴν εποχή εκείνη, νά μάς φέρουν σὸ σχολειὸ γιά νά ἴδῶμε και νά γνωρίσουμε και σημαντικότητα γιά τότε ἀνακάλυψη, τὸν κινηματογράφο. Καί φαντασθετε πως δέν είχαν περῶσει παρά λίγα χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα που οί Γάλλοι ἀδελφοί Λαμιέρ έκαναν τὴν πρώτη κινηματογραφική παράσταση με ταινία μήκους 20 μ, και διάρκεια 1 λεπτοῦ! Μάς εἶπαν λοιπὸν ἀπὸ μέρες οί δασκοῦοί μας γιά τὴν ἐπιστημονι-κή αὐτὴ ἀνακάλυψη, καταποζιζόντας μας, ὅσο μπορούσαμε νά καταλάβουμε, και ένα ἀπόγευμα συγκεντρωθήκαμε σὸ σχολειὸ ἔχοντας μαζί μας ένα κουσινάρουλι (2 δεκάρες) γιά εἰ-σιτήρια. Δέν ξέρω και δέ θυμοῦμαι με τι φῶς μάς πρόβλανε τὴν ταινία. Θυμοῦμαι όμως τὴν κατάπληξη πὸν δοκιμάσαμε παρακολουθώντας με πρόχειρη ὀδόνη μῆς μας αἰθουσας τὸ φαινόμενο ἐκείνο τῶν κινουμένων μορφῶν. Τὸ θέμα τῆς ταινίας ήταν ή «παρὰγωγή τοῦ ὀλατιοῦ». ὀλη ή διαδικασία τῆς πα-ραγωγῆς με τὰ ἀπλωμένα ρηχὰ νερά τῆς θάλασσας (γιά πρῶ-τὴ φορὰ βλέπαμε θάλασσα), ή ἀποξηρανση τῆς ὀλης τῆς παρὰ-γωγῆς τοῦ ὀλατιοῦ σὲ σωρούς και ή μεταφορὰ του, πρὸβαλε ἐκδηλη στὰ ἀχόρταγα μάτια μας. 'Ας μη ξεχνῶμε πως ή χώρα μας τότε δέν εἶχε ἐπάρκεια δικῆς τῆς ὀλατιοῦ κι έφερε τὸ μὸν ποτὸ ἀπ' ἔξω, τὸ πούλουσε δέ, ὀπως σήμερα, τὸ κρα-τικὸ μονοπῶλιο μαζί με τὰ σπῆτια, τὸ πετρέλαιο, τὸ κινινο και τις τράπουλες.

'Αλλά τὸ συμπλήρωμα γιά μάς, ίσως πὸν ἐντυπωσιακὸ, ήταν μία δεύτερη ταινία με κωμικῆς σκηνῆς. Δέ θυμοῦμαι άν ὀπῆρχε ἐνῆμα ὑπόθεση κωμωδίας. Μαῦ μένη όμως χαρῶμένη στὴ μνήμη μου μία χοντρή γυναικία, πὸν καθώς ἀνέβαινε μία ἀνε-μῶσκαλα, τῆς φάνηκε μία στιγμή κάτω ἀπὸ τὰ μακρὰ φορ-μάτα τῆς ή ἀκρη τοῦ πλατιοῦ δαντελλῆνιου βρακιοῦ. 'Ε αὐτὸ ήταν! Ξεσπάσαμε σὲ ἀκράτητα γέλια με κεινο τὸν παιδικὸ αὐθόρμητισμό.

Γενικά φύγαμε κατενθουσιασμένοι ἀπ' αὐτὴ τὴν ὀλη ἐκδήλω-ση και μαζί με μάς πὸν πολὺ ἀσφαλῶς οί καλοί μας, μακα-ρίτες ὀλοι, δασκοῦοι.

Ὁ παλαιός

Εκδηλώσεις του χωριού:

Από την Τεχνική Υπηρεσία της Νομαρχίας, έγινε η μελέτη για την αποχέτευση του χωριού...

Οι Αποκριές έδωσαν και πάλι αφορμή για να γλεντίσει λίγο ο κόσμος του χωριού...

Στο Δημοτικό Σχολείο μας δόθηκε δωρεάν από το Υπουργείο Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων...

Στην Καρδίτσα και στην αθούσα της Λαϊκής Βιβλιοθήκης, έγινε ώραια τελετή για τη βράβευση...

Ο χειμώνας ήδη πέρασε και ο καιρός καλύτερος. Κατά τη διάρκεια του χειμώνα, παρουσιάστηκαν πολλές δυσκολίες...

Ο γιορτασμός της Έθνικής επέτειου της 25ης Μαρτίου 1821 στα Κανάλια, έγινε με μεγάλη επιτυχία...

Με την καλύτερωση του καιρού, άρχισαν ήδη οι γεωργικές εργασίες. Τα άμπελα κλαδεύτηκαν και τακτοποιήθηκαν...

ΑΡΧΑΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΗΜΟ

Έγιναν στο χωριό, οι εκλογές για την ανάδειξη νέου Συμβουλίου του Γεωργικού Συνεταιρισμού...

- Για το Δ. Συμβούλιο Τακτικό: Γιαννακός Θ. Απόστολος, Θέος Γ. Μελέτας, Πέλλης Χ. Γεώργιος...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τ. ΒΑΛΛΑΣ, ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Είναι καιρός πλέον να ασχοληθεί η εφημερίδα μας με το έργο και την προσφορά των νέων καλλιτεχνών συμπατριωτών μας...

ΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΚΙΛΕΛΕΡ

Στις 22/3/81 γιορτάστηκε η επέτειος ξεσηκωμού των αγροτών στο Κιλελέρ...

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κατά την πρώτη συνεδρίαση της 11-2-81 το νέο Δ/κό Συμβούλιο συγκροτήθηκε σε σώμα...

Πρόεδρος: Κλέαρ. Μακρής. Αντιπρόεδρος: Π. Μπέκος Γ. Γραμματέας: Γ. Γηράσης...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1979-1980

Table with columns for years 1979 and 1980, and rows for various financial items like 'Υπόλοιπ. προηγ. έτους', 'Εκδόσεις', etc.

και στα Έπιτεύγματα όπως Εφημερίδα-Εκδηλώσεις-αποχενευτικό κλπ. Μετά το λόγο πήρε ο Ταμίας του Συλλόγου...

Το δεύτερο Θέμα ήταν η έγκριση για τη συμμετοχή του Συλλόγου στην Όμοσπονδία Εκπολιτιστικών Συλλόγων...

Στο τρίτο θέμα η Γ.Συνέλευση ενέκρινε την πρόταση του Δ.Σ για την άποψη του τίτλου του Έπιτιμου Προέδρου...

Τέλος δε ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. ενέκρινε ετήσια συνδρομή των μελών προς το Σύλλογο 200 δραχ. καθώς και ετήσια συνδρομή για την εφημερίδα 100 δραχ.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης παρέδωσε στην Εφορευτική Έπιτροπή τον κατάλογο των μελών...

- Ιον. Για το Δ/Σδ Συμβούλιο: Δ. Γιαννακός, Κλ. Μακρής, Γ. Γηράσης, Ε. Μπρακατσούλας, Π. Μπέκος, Ε. Παπαθεοδοσίου, Π. Κατέρης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Για να στείλει η προτομή στο Β' Λυκείο Βόλου έδειξε ενδιαφέρον και βοήθησε και υπηρεσιακά για να εγκριθεί απ' το Υπουργείο Παιδείας...

«Στη μεγάλη αυτή στιγμή και την οποία στο χώρο του Β' Λυκείου και Γυμνασίου Βόλου τιμάται ο πρώτος Γυμνασιάρχης, παλαιόχρονος εκπαιδευτικός...»

Τόπος εκ μέρους του απουσιάζοντος κ. Παπαϊωάννου υψώσεως...

Το Γραφείο του Συλλόγου θα είναι ανοιχτό κάθε Τρίτη και Πέμπτη 6-8 το απόγευμα και Τετάρτη 11-1 το πρωί.